

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/219/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207361
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614207361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom v Bratislave, Panenská č. 7, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, proti žalovanému: S. E., J. X. X. XXXX, G. K.J. Č.. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 56,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 22. 8. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 56,78 eur, zmluvný úrok 23,90% ročne zo sumy 56,78 eur od 16. 6. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 56,78 eur od 16. 6. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania dňa 22. 9. 2011, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 341,10 eur na nákup spotrebného tovaru. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami vo forme 15 mesačných splátok vo výške 26,53 eur mesačne, t.j. spolu 397,95 eur, s dohodnutou splatnosťou prvej splátky 15. 10. 2011. Žalovaný porušil svoj záväzok splácať úver riadne a včas. Doposiaľ uhradil žalobcovi len sumu 465,10 eur. Dňa 15. 6. 2013 nastala zročnosť poslednej dohodnutej splátky. Žalobcovi prislúchajú aj zmluvné úroky do zaplatenia ako aj úrok z omeškania z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu, ktoré trvá.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Mesačné splátky z predmetnej zmluvy zaplatil tak, ako sa dohodol.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, listinami: zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou, zistiť nasledovné:

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že zmluvu so žalobcom uzavrel za účelom financovania platby televízora. Zaviazal sa splácať mesačné splátky 26,53 eur, v počte splátok 15. Splácal splátky pravidelne od roku 2011. Úver je splatený už dlhšiu dobu. Bol prekvapený výzvou na zaplatenie dlhu.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22. 9. 2011 bolo zistené, že účastníci konania uzavreli zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 341,10 eur na financovanie tovaru TV LCD, LED, Plazma, s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 23,90% ročne. Výška mesačnej splátky predstavovala 26,53 eur, počet mesačných splátok 15, s dohodnutou splatnosťou prvej splátky 15. deň v mesiaci, konečná

splatnosť úveru mala nastať 15. 12. 2012. RPMN činila 26,70% a priemerná RPMN 45,11%. Celková čiastka k zaplateniu bola dohodnutá sumou 397,95 eur. Podľa časti 3, bod 2, bod 1 žalovaný sa zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver formou pravidelných mesačných splátok, žalobca splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy, prípadne aktuálneho sadzobníka poplatkov, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného a príslušnej časti úverovej istiny. Výzvou zo dňa 10. 10. 2013 bol žalovaný vyzvaný žalobcom na zaplatenie sumy 56,78 eur, predstavujúcej úverovú istinu.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 2 písm. h), i), k) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (30. 11. 2011):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úver,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 31. 12. 2012):

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y) a § 10 ods. 1

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka:

Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol, keď vykonaným dokazovaním nebola preukázaná jej dôvodnosť. Podľa výslovného tvrdenia žalobcu, ktoré tvrdenie bolo súladné so zmluvnými dojednaniaми v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným dňa 22. 9. 2011, žalobca zaplatil peňažné plnenie na predmetnú zmluvu vo výške 465,10 eur. Uvedená suma však presahovala dohodnutú výšku sumy 397,95 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal predmetnou zmluvou vrátiť žalobcovi. Suma 397,95 eur predstavuje súčet 15 mesačných splátok (26,53 x 15), preto nebol daný žiaden dôvod ukladať žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 56,78 eur. Už podľa samotných tvrdení žalobcu došlo k zániku záväzku žalovaného splnením. Žalovaný tak zaplatil žalobcovi navyše sumu 67,15 eur.

Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bola aj absencia obligatórneho zmluvného dojednania zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov, t.j. výšku, počet a termíny splátok aj úrokov, poplatkov, nielen splátky istiny. Absencia tejto obligatórnej náležitosti má za následok, že poskytnutý úver sa zo zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke spotrebiteľských úverov a aby súčasne nebolo možné uplatňovanie si nárokov veriteľom, ktorému neprislúchajú. Úroky sú pritom splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, možno ich však požadovať len do splatnosti dlhu. Keďže v zmluve nebola splnená základná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, ale aj úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenenie jednotlivých mesačných splátok, zo zákona bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný bol tak povinný vrátiť žalobcovi úver prevzatý len vo výške 341,10 eur, ktorú povinnosť si preukázateľne splnil, aj podľa tvrdenia žalobcu (podľa ktorého zaplatil žalobcovi sumu 465,10 eur). Z uvedeného vyplýva ešte vyšší preplatok žalovaného, predstavujúci plnenie navyše.

Dlžné zmluvné úroky preto nebolo možné priznať, keďže úver sa považuje za bezúročný (a bez poplatkov). Zmluvné úroky sú pritom vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné

prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Žalobca sa preto nedôvodne domáhal zaplata zmluvných úrokov aj z uvedeného dôvodu.

Podľa zmluvného dojednania konečná splatnosť splátok úveru mala nastať 15. 12. 2012 (čomu zodpovedá 15 mesačných splátok od splatnosti prvej splátky 15. 10. 2011). Nebol preto žiaden dôvod ukladať žalobcovi povinnosť zaplatiť úroky z omeškania od 16. 6. 2013. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal existenciu trvania dlhu žalovaného voči žalobcovi z predmetnej zmluvy, nepreukázal a neuniesol dôkazné bremeno ani trvania omeškania s plnením dlhu. Bolo potrebné prihliadať aj na peňažné plnenie žalovaného, ktorým zaplatil vyššiu než prijatú peňažnú sumu z titulu úveru. Žalobca neuviedol, napriek výzve súdu, iné relevantné tvrdenia, preukazujúce nárok na zaplata úrokov z omeškania. Žaloba bola preto v tejto časti taktiež zamietnutá ako nedôvodná.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, prislúchala plná náhrada trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatňoval, súd rozhodol tak, že žalovanému sa nepriznáva náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.